

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ κ. ΙΩΑΝΝΗ ΜΠΟΥΤΑΡΗ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ Ε.Δ.Ο.Α.Ο.

Θα πρέπει να πω ότι χαιρόμαι ιδιαίτερα που χαιρετίζω το διήμερο αυτό συνέδριο με την ιδιότητα του αντιπροέδρου της Εθνικής Διεπαγγελματικής Οργάνωσης.

Αυτή η οργάνωση, κι εδώ θα το υπογραμμίσω και θα το υπογραμμίζω μέχρι να πεθάνω, μέχρι να το συνειδητοποιήσουμε όλοι, δεν είναι συνδικαλιστικό όργανο, είναι ένα όργανο το οποίο στοχεύει στη δημιουργία της πλατφόρμας όπου μπορούν να συζητούνται με άνεση τα προβλήματα του κλάδου κι όχι τα προβλήματα και τα συμφέροντα της κάθε επιμέρους οργανώσεως. Αυτό νομίζω είναι πάρα πολύ σημαντικό να το συνειδητοποιήσουμε. Αισθάνομαι ιδιαίτερα ευτυχής που παρ' όλες τις δυσκολίες που έχω αντιμετωπίσει εξαρχής από όλες τις μεριές, εντούτοις όλοι ξέρουμε ότι μια καινούργια θεσμική κατάσταση έως ότου γίνει συνείδηση σε όλους μας και μέχρις ότου ξεπεράσουμε παλιές κακές συνήθειες, αργεί να ωριμάσει. Εκείνο το οποίο πρέπει να επιμένουμε είναι να στοχεύσουμε ώστε αυτή η προσπάθεια να αποδώσει καλά αποτελέσματα.

Ένα παράδειγμα θα ήθελα να αναφέρω μιας τελευταίας κίνησης το οποίο υπογραμμίζει αυτή την ενότητα που διέπει εν τέλει τον κλάδο για τα προβλήματά του. Στις 22 Φεβρουαρίου είχαμε μια τακτική συνεδρίαση του διοικητικού συμβουλίου όπου ομόφωνα κι αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό καταλήξαμε σε μια απόφαση την οποία διαβιβάσαμε στο Υπουργείο Γεωργίας στον αρμόδιο υφυπουργό τον κ. Αργύρη για ένα θέμα πάρα πολύ σημαντικό, - δεν έχει λόγο να το αναφέρουμε τώρα, τα ξέρουν όλοι -, που αφορά συγκεκριμένα τα προβλήματα που έχουν εμφανιστεί στην εφαρμογή όλων των διαδικασιών στην αναδιάρθρωση τη φετινή. Εκείνο που είναι πάρα πολύ σημαντικό είναι ότι η απόφαση ήταν ομόφωνη, η συνεργασία ήταν μέχρις ότου καταλήξουμε σε ένα τελικό κείμενο το οποίο ήταν μια αρχή ενός καλού διαλόγου με το υπουργείο. Ήταν πολύ σημαντικό το ότι ομόφωνα ο κλάδος κατέληξε, είδε τα προβλήματα τα οποία υπάρχουν και δεν κοίταξε ο καθένας το δικό του μικρό συμφέρον.

Θέλω να επισημάνω δυο τρία πράγματα.

Οι εργασίες του διημέρου αυτού με τις παρουσιάσεις που θα γίνουν και το διάλογο που θα γίνει, εκτός το ότι είναι ώριμο αποτέλεσμα πολλών ετών δουλειάς, εάν διέπονται από το πνεύμα της διεπαγγελματικής οργάνωσης, θα έχουμε μια πολύ μεγάλη πρόοδο. Εύχομαι τα αποτελέσματα ή τα συμπεράσματα που θα προκύψουν, να ξεκαθαρίσουν ορισμένα πράγματα.

Υπάρχει αυτή τη στιγμή, κύριοι, ένα πάρα πολύ μεγάλο πρόβλημα ως αντίληψη, στην αντιμετώπιση των ζωνών ονομασίας προέλευσης. Η αντίληψη αυτή λέει, αυτή που υπάρχει μέχρι τώρα σε μια πολύ μεγάλη μερίδα όχι μόνο στελεχών του υπουργείου, όχι μόνο των Διευθύνσεων Γεωργίας αλλά και μέσα στον κλάδο τον ίδιο, ότι μέσα στη ζώνη ονομασίας προελεύσεως, δε μπορούμε να φυτεύσουμε τίποτα άλλο παρά μόνο αυτό που ορίζει η ζώνη. Είναι τεράστιο λάθος, δε το λέει κανένας κανονισμός, δεν προέρχεται από πουθενά και σαν απόδειξη τούτου λέω ότι η νομοθεσία της παραγωγής στις ζώνες ονομασίας προέλευσης διέπεται από ένα βασικό στοιχείο, από τη πρόθεση δήλωσης παραγωγής. Ακόμα και μόνο του το αμπέλι μου

σε μια ζώνη, δε με υποχρεώνει κανένας να παράγω ΟΠΑΠ. Εγώ θα αποφασίσω αν θα παράγω ΟΠΑΠ, φέτος μπορεί να παράγω ΟΠΑΠ, του χρόνου να μην παράγω ΟΠΑΠ. Με αυτή τη λογική δε μπορεί να μου απαγορεύσει κανένας να φυτεύσω μέσα στη ζώνη της Νάουσας παραδείγματος χάριν Chardonnay γιατί έτσι θέλω, εάν το Chardonnay είναι στις συνιστώμενες ή επιτρεπόμενες ποικιλίες της ζώνης, εάν δεν είναι, φυσικά δε μπορώ. Αλλά πείτε μου για ποιο λόγο υπάρχει για κάθε νομό συνιστώμενες και επιτρεπόμενες ποικιλίες χωρίς να αναφέρεται εξαίρεση στις ζώνες. Αν δεν επιτρεπόταν στις ζώνες, θα έπρεπε ο νόμος να λέει συνιστώμενες και επιτρεπόμενες ποικιλίες κατά νομό εκτός ζωνών.

Δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα και βεβαίως υπάρχει και ένα δεύτερο, το ότι κάθε χρόνο κάνουμε τη δήλωση παραγωγής και πλέον υπάρχει κι η απένταξη.

Δεν υπάρχει απολύτως κανένα στοιχείο μετά από όλες αυτές τις διαδικασίες.

Κύριε Υπουργέ,

- ✓ Δεν εφαρμόζεται η πρόθεση δήλωση παραγωγής. Εγώ τουλάχιστον από όσο ξέρω δεν εφαρμόζεται πρόθεση δήλωσης παραγωγής και επιπλέον οι δηλώσεις παραγωγής κι αυτές κατά περίπτωση.
- ✓ Υπάρχει ένα δεύτερο σημαντικό στοιχείο το οποίο διέπει την νοοτροπία των ζωνών ονομασίας προελεύσεως, είναι η λεγόμενη απαξίωση της ζώνης. Όταν μια ζώνη ας πάρουμε το παράδειγμα της Πάτρας, η Πάτρα παράγει 50.000 τόνους ΟΠΑΠ και πουλάει, ο κ. Κολιόπουλος είναι εδώ, δεν πουλάει παραπάνω από 1.000 τόνους ΟΠΑΠ με ταινία κ. Κολιόπουλε; Όχι. Αυτό θα πει απαξίωση της ζώνης. Το ίδιο συμβαίνει στην Αγχίαλο, το ίδιο συμβαίνει σχεδόν σε όλες τις ζώνες της Ελλάδος. Είναι ζήτημα εάν τρεις ζώνες στην Ελλάδα, τέσσερις πουλάνε το μεγαλύτερο ποσοστό της παραγωγής τους σαν ΟΠΑΠ. Αυτό θα πει, αγαπητοί φίλοι, ότι θα πρέπει πάραυτα να δούνε γιατί γίνεται αυτό, γιατί δηλαδή δεν πουλιούνται τα ΟΠΑΠ, είτε πρέπει να τα διαφοροποιήσουμε, είτε πρέπει να τα αυξήσουμε, είτε δεν ξέρω κι εγώ τι πρέπει να τα κάνουμε, η απόφαση που θα ληφθεί εν τέλει πρέπει να είναι αποτέλεσμα πολύ σημαντικής συζήτησης.
- ✓ Υπάρχει κι ένα τρίτο στοιχείο όσο αναφορά την ποικιλιακή σύνθεση. Το κρασί, ξέρουμε, ότι δεν είναι coca-cola. Όταν αυτή η υπέροχη περιοχή των Πατρών με άπειρες γεωκλιματικές και μικροκλιματικές μεταβολές, βγάζει ένα προϊόν, βγάζει έναν ροδίτη, ο οποίος είναι μέτριος ή κακός, εγώ σπάνια έχω πιεί, εκτός από κάτι ορεινά της Αιγιαλείας ή κάτι άλλα, έχω πιεί εξαιρετικό ροδίτη. Γιατί, κύριοι, μονοποικιλιακή σύνθεση; Coca-cola παράγουμε; Να το ξέρουμε.

Η Ελλάδα έχει 350 ελληνικές γηγενείς ποικιλίες. Γιατί μία ποικιλία στη ζώνη της Πάτρας; Ελπίζω όλα αυτά να επηρεάσουν λιγάκι τα συμπεράσματα του συνεδρίου. Η ανάδειξη δηλαδή της ομορφιάς του κρασιού μέσα από μια δυνατότητα πολυποικιλότητας. Το κρασί, πρέπει να καταλάβουμε όλοι, δεν είναι βιομηχανικό προϊόν. Το κρασί είναι το παιδί του έρωτα του ανθρώπου με το φυτό, άρα έχει και μέρος της προσωπικότητας του κάθε ανθρώπου. Πρέπει να το καταλάβουμε αυτό το πράγμα. Δυο πληροφορίες, η μια είναι η αναζήτηση ελληνικών ποικιλιών από ξένες χώρες. Ξέρω ότι η Αυστραλία έχει ζητήσει από τη Richter ελληνικές ποικιλίες. Ξέρετε ότι από την Καλιφόρνια υπάρχει αναζήτηση έντονη φέτος για ελληνικές ποικιλίες. Αυτό πρέπει κάτι να μας πει. Εάν παρακολουθούμε τα διεθνή συμβαίνοντα, αυτό που ισχύει, είναι χαρακτηριστικό ότι υπάρχει μια λέσχη στο

Λονδίνο, η οποία λέγεται ABC. Το ABC είναι Anything But Chardonnay δηλαδή φέρτε μου οτιδήποτε άλλο εκτός από Chardonnay. Η αναζήτηση ξένων ποικιλιών από επιθετικές χώρες, μην ξεχνάμε ότι δε ζήτησε το Λουξεμβούργο ελληνικές ποικιλίες από τη Richter, ζήτησε η Αυστραλία. Η Αυστραλία είναι η πιο επιθετική χώρα στον κόσμο όσο αναφορά το εμπόριο του κρασιού.

Μάθαμε όλοι την επερχόμενη φορολογία του κρασιού. Είναι ένα πράγμα που πρέπει να μας απασχολήσει πάρα πολύ, δεν ξέρω που θα καταλήξει εν τέλει, ξέρω σίγουρα ότι θα μπει η φορολογία, δε το γλιτώνουμε από τους κοινοτικούς, το θέμα είναι αυτή η φορολογία που θα μπει, πως θα γίνει η διαχείρισή της. Ήθελα να κάνω επιπλέον μια αναφορά για αυτά που είπε ο κ. Μαραβέγιας για το ΕΘΙΑΓΕ για την αποκέντρωση. Είναι πάρα πολύ σημαντικό τα ερευνητικά ινστιτούτα να έχουν στα διάφορα σημεία της Ελλάδος ερευνητές, μελετητές με προσωπικότητα, με γνώση ώστε ο τοπικός παράγων να μπορεί να επωφεληθεί από τα αποτελέσματα.

Είναι πάρα πολύ σημαντικό κ. Μαραβέγια, θα έκανα μια πρόταση. Σε όλη την Ελλάδα υπάρχουν ένα σωρό αμπελουργοί οι οποίοι ευχαρίστως θα διαθέτανε μέρος του αμπελώνα τους για να γίνει πειραματικός αμπελώνας, μπορεί να προκύψει και μια καλύτερη συνεργασία μεταξύ έρευνας και παραγωγής.

Θα τελειώσω με μια έκκληση κ. Υπουργέ, το έχω δει με τα μάτια μου, δεν είναι στις προτεραιότητες της πολιτικής ηγεσίας, οποιασδήποτε πολιτικής ηγεσίας, όχι της τωρινής, το 'χουμε δει γραμμένο, μας το 'χει πει και η υφυπουργός γεωργίας, ότι το κρασί, μην ψάχνετε, δεν είναι στις προτεραιότητες. Έχουμε το βαμβάκι, έχουμε τον πολτό, έχουμε τα λάδια, δεν ξέρω κι εγώ τι άλλο έχουμε, το κρασί σαν μέγεθος είναι πάρα πολύ μικρό. Ένα πράγμα που ξεφεύγει κι από την πολιτική ηγεσία, ίσως κι από την ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας είναι ότι το κρασί είναι το μόνο επώνυμο προϊόν που κυκλοφορεί στην αγορά. Όταν ο ξένος αγοράζει βαμβάκι, εκατομμύρια τόνους ν' αγοράσει και ότι τιμή και να πληρωθεί, ο ξένος ο καταναλωτής δε ξέρει ότι είναι ελληνικό. Το ελληνικό μπουκάλι που μπαίνει στο τραπέζι, οποιασδήποτε χώρας, γράφει "Ελλάς" πάνω. Αν δε γίνει αντιληπτό αυτό, κ. υπουργέ, τσάμπα δουλεύουμε. Εμείς θα τα βολέψουμε, λίγο από δω, λίγο από κει, το μεροκάματο θα το βγάλουμε. Δεν είναι εκεί το πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι να γίνει αντιληπτό από το υπουργείο Γεωργίας κι αυτό αν θέλετε αν είναι το συμπέρασμα, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προτεραιότητα στο κρασί, όχι γιατί σαν οικονομικό μέγεθος είναι τεράστιο, γιατί αυτό εκπροσωπεί την Ελλάδα.

Ευχαριστώ.